

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

szám: K/11166

Érkezett: 2013 MAJ 15.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
Az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján interpellációt kívánok benyújtani az Vidékfejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Ha a Jobbiknak nem hisznek, miért nem kérdezik meg a volt államtitkárukat, Dr. Ángyán Józsefet?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom!

Tisztelt Miniszter Úr!

Hetente hozzuk a Ház elé azokat az állami földbérleti ügyeket, amelyek teljesen egyértelműen mutatják, hogy a Kormány minden korábbi ígérete ellenére nem a helyben élő családi gazdálkodókat segíti. Sok esetben nem is a nem létező segítséggel van baj, már az is elég lenne, ha nem hátráltatná őket a Kormány, ha nem venné el tőlük a lehetőséget a gazdálkodástól, az élettől.

Önök az állami földeket nem a szavakban támogatott célcsoportnak, a helyben élő családi gazdálkodóknak juttatták, hanem háttér-megállapodásokon keresztül az új erőviszonyoknak megfelelően újrendezték az állami földek egyes érdekcsoportok közötti elosztását. Misem bizonyítja ezt jobban, minthogy a pályázatok kiírása előtt az Önök „narancsbárói” már cégalapításokba és előkészítő beruházásokba kezdtek. A helyzetet tovább súlyosbította a bírálati pontrendszer több, szakmailag is vitatható, illetve a szubjektív megítélésnek tág teret adó eleme. Például: az értékelési szempontok között a pályázatra adható pontok 40%-át kitevő, szakmailag és tartalmilag meghatározatlan, a korrupció lehetőségét (ma már tudjuk nem csak a lehetőségét) magában hordó értékelési szempont. De

teljesen elfogadhatatlan a pályázatok titkosítása, sőt a pályázók számára a titoktartási kötelezettség előírása. Mindez előre vetítette a korrupció lehetőségét.

Trafikügy óta már tudjuk, hogy a zavaros pályáztatás nem egyedi eset és nem csak az állami földekre vonatkozik. A föld volt a főpróba? Az állami földeken tesztelték, hogy hogyan lehet lenyúlni a lehető legtöbb erőforrást saját maguk, rokonaik és párttársaik számára? Az egyes szempontokra kapható pontszámok és értékelési súlyszámok rendkívül aránytalanok. A pályázathoz szükséges gazdálkodási tervben szereplő, állattartással kapcsolatos szempontok és az azokra adható pontszámok részben súlyos szakmai tévedésen alapulnak, részben egyértelműen a nagy állatállománnyal rendelkező pályázókat hozzák egyoldalúan kedvező helyzetbe. A titkosítás révén pedig azt is megakadályozzák, hogy a pályázatokba és a bírálatokba akár maguk a pályázók, akár mások betekintsenek. Jogorvoslati lehetőség pedig nincs! Érthetetlen, hogy Európa közepén 2013-ban a közvagyon, mindannyiunk vagyonának 20 évre történő bérbeadása során nincs jogorvoslati lehetőség! A Jobbik kormányra kerülve rendezni fogja az állam kezelésében lévő legfontosabb nemzeti vagyon-elem, a termőföld sorsát és az erős érdekérvényesítő képességű, spekuláns nagytőkés érdekcsoportoktól, a „narancsbároktól” és „oligarcháktól”, a helyi közösségeknek, a helyben lakó gazdálkodó családoknak juttatjuk.

Az állami földek pályáztatás nélküli, „megbízási szerződéses” bérbe adás az egyik tipikus mutyis forma, amivel a helyi közösségek kárára Önök visszaélnak. Ennek egyik módszereként meghirdeti ugyan az NFA az adott, lejárt szerződésű földrészletre a bérleti pályázatot, ám azt a kritériumoknak mindenben megfelelő, nehezen elutasítható, igen jó helyi pályázatok miatt, utólag érvényteleníti, és a nyilvánosság teljes kizárásával, megbízási szerződéssel az előre kiszemelt kormánypárti cimborának adja bérbe. A másik módszer szerint a lejárt bérleti szerződésű területekre az NFA nem is hirdet földbérleti pályázatot. A meghirdetett területek mellett az ily módon meg sem hirdetett 31 ezer hektár legalább ugyanolyan kételyeket vet fel, mint a gyanúsán kiosztott területek.

Tisztelt Miniszter Úr! Mi lesz ezzel a 31 ezer hektárral? Miért csak abban az esetben osztják újra az állami földeket, ahol ez Önöknek érdekében áll? Lepsényben a gazdák megdöbbenve értesültek arról, hogy a lejárt állami földbérlet ellenére a tőkés társaságnál maradt a föld, pedig a helyiek földbérleti igénye több mint 2 éve ismert az NFA előtt, továbbá az NFA törvény betűje és szelleme szerint sem lehetne e területekre immár harmadszor is ugyanazzal a korábbi bérlővel megbízási szerződést kötni. Két évnek elégnek kellett volna lennie arra, hogy a területeket nyilvános pályáztatásra előkészítsék, de ha ez valami oknál fogva mégsem sikerült volna, úgy a vidékstratégiának és a birtokpolitikai irányelveknek

megfelelően feltétlenül a helyi gazdálkodó családok földbérleti igényét kellene figyelembe venni. Ángyán József földbérletekre vonatkozó negyedik jelentéséből is világosan látszódnak az anomáliák. Kérdéseim:

1. Leválhat-e ilyen mértékben a jog és annak értelmezése erkölcsi talapzatáról?
2. Az NFA törvény betűje és szelleme ellenére hogyan lehet három egymást követő évben is „termőföld hasznosításra irányuló megbízási szerződést” kötni ugyanazzal az érdekeltséggel?
3. Mivel magyarázható, hogy több mint két év is kevésnek bizonyult arra, hogy a fentnevezett –lejáró bérleti szerződésű – földrészek nyilvános földbérleti pályáztatásra kerüljenek?
4. Hogyan, milyen szempontok szerint választja ki az NFA az igénybejelentők közül azt, akivel végül megbízási szerződést köt a terület hasznosítására?
5. Hogyan ellenőrizhető, hogy ténylegesen ki jelentette be korábban a termőföldbérleti igényét?
6. Mi tartozik egyáltalán a nyilvánosságra, ha nem a közjó szolgálatára hivatott nemzeti vagyunk hasznosítása?
7. Megtudhatja-e egyáltalán valaki – pl. egy olyan országgyűlési képviselő, mint én, akit a gazdák megdöbbenésükben és végső elkeseredésükben problémájukkal megkeresnek – a megbízási szerződés kondícióit, vagy ez örökre és mindenki előtt titok marad?

Ezeket a súlyos kérdéseket valakinek a gazdák és a közvélemény számára meg kell válaszolnia!

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2013. május 15.

Tisztelettel:

Magyar Zoltán
Jobbik